

Ռուբեն Սևակ

Մահագգացում

Այսպե՛ս, այսպե՛ս... Անուշ, անուշ սիրական
Մոտեցուր մանրը մատներըդ մանկական
Տաք կոպերո՛ւս, տաք կոպերո՛ւս դժոխքին,
Ջգո՛ւյշ, զգո՛ւյշ, ա՛խ չըլլա որ բորբոքին:

Կուրծքի՛ս հակե փոքրիկ գլուխդ հաղթական,
Լսե՛, դեռ հոն հոնդյուններ, ողբեր կա՞ն,
Լսե՛, անուշդ իմ սիրական: Ո՛հ, անգին
Արբանք մ՛ե այս որ կը խնկե իմ հոգին:

Մեռնի՛լ, մեռնի՛լ... Անմահանալ մահվան մեջ.
Մեռնի՛լ, Գրկիդ գոգն, ա՛յսպես մեր սերն անշեջ՝
Անհունին մեջ ծառացընել տիրական...:

Մեռնի՛լ... Կու լա՛ս... Կը խորհեի սիրակա՛ն,
Թներուդ մեջ քարանալու հաճույքին,
Քո՛ւյր, մահանո՛ւյշ քույր, մահագոր, մահագին...
